

“Project SCHOLING van SILVIO” (2005 – 2008)

1.) Jan.2005

2.) Dec.2005

3.) Jan.2007

EIND-VERSLAG

Breukelen, 25 jan.2008

Silvio is één van de 5 kinderen van het gezin: Armengol Chavez Peralta. Toen hij 8 jaar oud was gingen zijn ouders uit elkaar en vertrokken naar elders, hem (en zijn broertje en zusjes) achterlatend bij opa en oma (van moederskant). Op 12 jarige leeftijd werd hij, tezamen met zijn broertje en zusjes opgenomen in het weeshuis van NPH *) op het eiland Ometepe in het meer van Nicaragua. Daar volgde hij de interne lagere school.

Eind 2004 heb ik dit privé-project gestart, nadat Silvio het weeshuis had verlaten. Een nieuwe klas met andere juf bracht ook een andere kennisoverdracht met zich mee. De nieuwe juf praatte veel, terwijl de voorgaande met opdrachten aan groepjes kinderen werkte. Silvio pikte hier niets van op en kwam hopeloos achter met de lesstof. Het resultaat was een slecht rapport met strafwerk als gevolg. Een paar maanden later heeft hij het weeshuis verlaten. Ik kreeg via een mailtje van een vrijwilliger en later een briefje van Silvio zelf deze informatie door. Bij mijn bezoeken en uit zijn schrijven had ik al opgemaakt dat er iets mis was met Silvio. Hij was geestelijk gehandicapt. Ik dacht dat de oorzaak gezocht moest worden bij de traumatische ervaring van verwaarlozing en verlaten worden. Later toen ik de familie leerde kennen kwam langzaam de “ware redenen” (?) naar buiten, hij was mishandeld en misbruikt door zijn vader.

In November van dat jaar ben ik naar Nicaragua gereisd en heb de familie opgezocht. In overleg met Silvio en een aantal ooms, tantes en opa en oma hebben we besloten dat Silvio de lagere school zou afmaken op het regionale schooltje in de buurt (foto1). Met de juf maakte ik de afspraak dat zij (tegen betaling) Silvio steeds persoonlijk zou begeleiden en met opa en oma dat ik hun geld zou sturen ter ondersteuning van het levensonderhoud van Silvio.

Eind 2005 was ik bij de uitreiking van zijn eindrapport (foto 2). De juf, met de toepasselijke naam “Esperanza” (hoop) was maar wat trots op zijn (en haar) prestatie. Silvio was intelligent, maar kon moeilijk leren. Zijn concentratie duurde niet langer dan een paar minuten en hij had geen overzicht of inzicht in samenhang van details en een slecht geheugen. (Een vorm van Autisme?). Silvio zei in zijn enthousiasme altijd dat hij verder wilde leren, maar ik wist dat hij zonder speciale begeleiding geen vorderingen zou maken. Hij had nooit geleerd hoe hij moest studeren en hij maakte thuis nooit huiswerk.

In januari 2007 heeft hij zich opgegeven voor een zaterdag-cursus van de middelbare school in het plaatsje Nandaime, waar ook zijn oudere zus en een nicht dezelfde cursus volgden. (zie foto 3). In maart van dat jaar hoorde ik in enkele telefoongesprekken dat Silvio was weggelopen voor het tweede examen. De faalangst had toegeslagen. Vol stress en angst kon hij de lessen ook niet meer volgen. Dat was het einde van zijn (theoretische) opleiding.

Het EINDE van dit PROJECT:

In december van hetzelfde jaar (2007) ben ik teruggekeerd naar Nicaragua en de familie om nog een poging te wagen om voor Silvio een geschikte technische opleiding te vinden. Na uitgebreid onderzoek met bezoeken en gesprekken aan diverse opleidingen ben ik tot de conclusie gekomen dat er geen verdere opleiding is in Nicaragua voor een geestelijk gehandicapt kind. Met dank aan de familie en de onderwijzeres Esperanza eindigt hier, na drie jaar, het project: de "Scholing van Silvio".

0 – 0 – 0 - 0

Naschrift:

Silvio is nu 19 jaar en zijn kennis, status en eigenwaarde zijn duidelijk toegenomen. Hij beweegt zich makkelijker onder de mensen en hoewel hij een timide jongen is gebleven heeft hij flair gekregen. Bij ons weerzien vertelde hij mij met enige trots dat hij een baantje had als diskjockey in een disco. Op mijn vraag "Waarom?" antwoord Silvio: "Ik ben verzot op muziek en op vrouwen". Ik hoop dat hij de verleidingen in dat soort omgevingen kan doorstaan, want hij is m.i. zeer gevoelig voor verslaving en hij is mogelijk seksueel gefrustreerd.

Tot slot heb ik in december 2008 met een ingehuurd bouwvakker nog een huisje voor Silvio gebouwd waarin hij goed kan wonen en(evt.) zelf voor zijn eten kan zorgen.

Nieuw Project:

Aansluitend ben ik, tezamen met oom Lennard, eenzelfde soort project gestart voor zijn jongere broertje SERGIO, die kort geleden uit het weeshuis is ontslagen.

Zie: Project "Scholing van Sergio (2008-)"

Popke van Dam

25 jan.2008

RECAPITULATIE van Project "Scholing Silvio"

Datum:	Dec.2004	Dec.2005	2006	Jan.2007	Apr.2007	Dec.2007	Jan.2008
Mile-stones:	Afspraken met: - Silvio, familie - schooljuf - Bank,postkant.	Eindrapport 6 ^{de} klas Lagere school uitgereikt.	Steun familie	Start: Middelbare Schoolopl.	Opleiding gestopt	Steun familie	Einde Project
Kosten, (euro) *) cumm.:	209,21	575,07 784,28	354,00 1.138,28	81,00 1.219,28	131,00 1,350,28	709,13 2.059,41	2.059,41

*) Exclusief Evaluatie-kosten